

Sygn. akt III Ca 1714/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Mirella Szpyrka

Sędziowie: SO Lucyna Morys - Magiera (spr.) SR (del.) Roman Troll

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2014 r. na rozprawie sprawy

z wniosku (...) Spółki Akcyjnej w K.

z udziałem A. B.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 13 sierpnia 2013 r., sygn. akt I Ns 416/11

postanawia:

1 oddalić apelację;

2 zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Mirella Szpyrka SSO Lucyna Morys-Magiera

Sygn. akt III Ca 1714/13

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna w K. (poprzednio (...) Spółka Akcyjna w G.) domagała się ustanowienia za jednorazowym wynagrodzeniem w kwocie 6.800,00 złotych na nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), stanowiącej własność uczestnika A. B. służebności przesyłu, polegającej na prawie do pozostawienia znajdujących się na tej nieruchomości urządzeń elektroenergetycznych, tj. słupa elektroenergetycznego nr (...) wraz z linią elektroenergetyczną średniego napięcia, a także na prawie korzystania z nieruchomości w celu utrzymania, konserwacji, usuwania awarii, remontów, napraw i modernizacji (w tym wymiany na nowe) tych urządzeń oraz zasądzenia od uczestnika zwrotu kosztów postępowania. Podniosła, że jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie przesyłu energii elektrycznej oraz właścicielem urządzeń służących do doprowadzania i odprowadzania energii elektrycznej w rozumieniu art. 49 k.c., które znajdują się na nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), stanowiącej własność uczestnika A. B.. Jej zdaniem ustanowienie służebności przesyłu na nieruchomości uczestnika jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowego korzystania ze słupa elektroenergetycznego nr (...) wraz z napowietrzną linią elektroenergetyczną średniego napięcia. Wnioskodawczyni zwróciła również uwagę, że zaproponowała uczestnikowi uregulowanie sposobu korzystania z nieruchomości poprzez zawarcie umowy służebności przesyłu.

W odpowiedzi uczestnik A. B. wniósł o odrzucenie wniosku, ewentualnie o oddalenie wniosku oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania. Podniósł, że niniejsze postępowanie zmierza do zniweczenia mocy prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 25 stycznia 2011 roku, sygn. akt III Ca 1163/10, którym nakazano usunięcie wnioskodawczyni z nieruchomości uczestnika urządzeń elektroenergetycznych. Ponadto oświadczał, że zgodziłby się na ustanowienie służebności przesyłu, w innym miejscu niż domaga się tego wnioskodawczyni, to jest w miejscu, które nie utrudniałoby racjonalne zagospodarowanie nieruchomości.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 22 listopada 2011 roku Sąd Rejonowy oddalił wniosek uczestnika A. B. o odrzucenie wniosku.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy w Raciborzu w pkt I ustanowił na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w K. służebność przesyłu obciążającą część nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), to jest pas gruntu o szerokości 9,6 metra, zaznaczony przerywaną linią koloru czerwonego na wyrysie z mapie ewidencyjnej, sporządzonej przez geodetę uprawnionego A. F., polegającą na: prawie do pozostawienia znajdujących się na nieruchomości obciążonej urządzeń elektroenergetycznych, to jest słupa energetycznego nr (...) wraz z linią elektroenergetyczną średniego napięcia, prawie korzystania z części obciążonej nieruchomości w celu utrzymania, konserwacji, usuwania awarii, remontów, napraw i modernizacji (w tym wymiany na nowe) urządzeń, w pkt II uznał mapę opisaną w punkcie I postanowienia za jego integralną część, w pkt III zasądził od wnioskodawczyni (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz uczestnika A. B. jednorazowe wynagrodzenie w kwocie 3.330,91 (trzy tysiące trzysta trzydzieści i 91/100) złotych, płatne w terminie 14 dni od dnia prawomocności postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności, w pkt IV nakazał ściągnąć od wnioskodawczyni (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 3.149,56 (trzy tysiące sto czterdzieści dziewięć i 56/100) złotych tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa- Sąd Rejonowy w Raciborzu, w pkt V oddalił wnioski stron o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że nieruchomość złożona z działki gruntu nr (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), stanowiła własność A. B.. Nad nieruchomością, dla której prowadzona jest księga wieczysta (...) przebiega linia elektroenergetyczna średniego napięcia, która przebiega środkiem nieruchomości. Na działce gruntu nr (...) znajduje się słup elektroenergetyczny nr (...). Linia elektroenergetyczna oraz słup elektroenergetyczny nr (...), służące do doprowadzenia i odprowadzenia energii elektrycznej, stanowiły własność (...) Spółki Akcyjnej w K.. (...) Spółka Akcyjna w K. jest przedsiębiorcą zajmującym się przesyłem energii elektrycznej.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2011 roku (...) Spółka Akcyjna w G. zwróciła się do A. B. z ofertą zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, obciążającej nieruchomość A. B., dla której prowadzona jest księga wieczysta (...). A. B. odmówił zawarcia zaproponowanej umowy o ustanowienie służebności przesyłu.

Jak ustalono, w chwili orzekania A. B. zajmował się nieruchomością, dla której prowadzona jest księga wieczysta (...) w ten sposób, że kosił trawę, porastającą niezabudowaną nieruchomość, tak aby nie doprowadzić do jej do zarośnięcia. (...) w planie zagospodarowania przestrzennego była zakwalifikowana jako przeznaczona do zalesienia. A. B. wystąpił o zmianę kwalifikacji nieruchomości w planie zagospodarowania przestrzennego na nieruchomość budowlaną. Uczestnik nie miał zamiaru rozpocząć procesu budowlanego na nieruchomości, planowała przekazać nieruchomość synom, którzy zamierzali zabudować nieruchomość.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że w przypadku ustanowienia służebności przesyłu na nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), w sposób zaznaczony na mapach z dnia 30 listopada 2012 roku (k. 198, 200), sporządzonych przez biegłego geodetę A. F., nastąpi zmniejszenie wartości tej nieruchomości (za lokalizację sieci wraz z wynagrodzeniem dla nowonabywcy za dalsze korzystanie z obciążonej służebnością nieruchomości) łącznie o 3.330,91 złotych.

Poza sporem było, iż wyrokiem z dnia 25 stycznia 2011 roku, sygn. akt III Ca 1163/10 Sąd Okręgowy w Gliwicach nakazał (...) Spółce Akcyjnej w G. usunięcie słupa energetycznego z nieruchomości, dla której prowadzona jest księga

wieczysta (...) i wydanie A. B. części gruntu zajętej pod powyższy słup energetyczny – w terminie do 31 sierpnia 2012 roku.

Ustalono nadto, iż w dniu 31 grudnia 2012 roku (...) Spółka Akcyjna w K. i A. B. zawarli ugodę, w której A. B. wyraził zgodę na wybudowanie i pozostawienie na czas nieokreślony na nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta (...) instalacji, przewodów i urządzeń służących do dystrybucji energii elektrycznej, to jest wymianę istniejącej linii napowietrznej średniego napięcia na linię kablową średniego napięcia wykonaną kablem ułożonym w ziemi według ustalonej trasy.

Stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, przesłuchania uczestnika A. B. oraz niekwestionowanych przez strony co do wartości merytorycznych opiniach biegłych, geodety A. F. i biegłego do spraw (...). Część stanu faktycznego pozostawała pomiędzy stronami bezsporna.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Rejonowy uznał wniosek wnioskodawczynie (...) Spółki Akcyjnej w K. o ustanowienie służebności przesyłu za uzasadniony, kierował się przy tym wykładnią przepisów art. 3051 kc w zw. z art. 49 § 1kc. Wskazał nadto, że według art. art. 3052 § 1 kc jeżeli właściciel nieruchomości odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, przedsiębiorca może żądać jej ustanowienia za odpowiednim wynagrodzeniem. Do służebności przesyłu zastosował odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych (art. 3054 kc), przyjmując, że wśród urządzeń o których mowa w art. 49 § 1 kc znajdują się m. in. urządzenia służące do doprowadzenia i odprowadzenia energii elektrycznej.

W ocenie Sądu Rejonowego w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu ma odpowiednie zastosowanie również art. 145 § 2 i 3 kc. Jego zdaniem przy odpowiednim zastosowaniu tej normy do służebności przesyłu należy odczytywać te przepisy następująco: przeprowadzenie służebności przesyłu nastąpi z uwzględnieniem potrzeb przedsiębiorcy przesyłowego oraz z najmniejszym obciążeniem gruntów, przez które służebność przesyłu ma prowadzić. Przeprowadzenie służebności przesyłu powinno uwzględniać interes społeczno-gospodarczy.

Uznał zatem, że wnioskodawczynie przysługiwało roszczenie o ustanowienie służebności przesyłu za wynagrodzeniem. W pierwszej kolejności podnieść należy, uczestnik postępowania A. B. odmówił zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu. Ponadto bezspornym w sprawie pozostawało, że wnioskodawczynie jest przedsiębiorca zajmującym się przesyłem energii elektrycznej oraz, że znajdujące się na nieruchomości uczestnika urządzenia energetyczne, służące do doprowadzenia i odprowadzenia energii elektrycznej, stanowią własność wnioskodawczynie.

W ocenie Sądu Rejonowego wytyczenie służebności przesyłu, pokrywającej się z miejscem, w którym znajdowały się urządzenia elektroenergetyczne odpowiada dyrektywom określonym w art. 145 § 2 i 3 kc. Po pierwsze wytyczenie służebności przesyłu w tym miejscu zabezpieczy potrzeby przedsiębiorcy przesyłowego, które nie będzie musiało ponosić dodatkowych kosztów związanych z przeniesieniem urządzeń oraz ewentualną przerwą w dostawie energii elektrycznej. Po drugie umiejscowienie służebności przesyłu w żaden sposób nie obciąża nieruchomości uczestnika, uniemożliwiając zgodnie z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego korzystnie z nieruchomości. Wskazał, że w chwili orzekania nieruchomość uczestnika była niezabudowana, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zakwalifikowana była jako tereny przeznaczone do zalesienia. Aktywność uczestnika na nieruchomości ograniczała się do koszenia trawy. W ocenie Sądu Rejonowego deklaracje uczestnika co do zamiaru przekazania nieruchomości synom, którzy mieli mieć w planie zabudowanie nieruchomości były na tyle niepewne i niesprecyzowane, że nie mogły być brane pod uwagę jako okoliczności uzasadniające ustanowienie służebności przesyłu w innym miejscu. Pomijając fakt, że przy obecnych zapisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na nieruchomości nie mogą być wznoszone żadne obiekty budowlane, to ewentualne plany inwestycyjne na nieruchomości były na tyle nieskonkretyzowane, że uniemożliwiały jakąkolwiek ocenę, czy usytuowanie służebności przesyłu w danym miejscu uniemożliwi ich realizację. Ponadto zauważył Sąd, że zgodnie z art. 291 kc w zw. z art. 3054 kc, jeżeli w przyszłości uczestnik A. B. będzie w stanie udowodnić, że

ustanowiona służebność przesyłu uniemożliwia mu realizowanie skonkretyzowanego obiektu budowlanego, to będzie mógł domagać się zmiany treści lub sposobu wykonywania służebności przesyłu.

Odnosząc się do wysokości przyznanego uczestnikowi A. B. wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu, zauważyć należy, że wynagrodzenie zostało ustalone w opinii biegłego M. N., który wynagrodzenie obliczył na łączną kwotę 3.330,91 złotych, uwzględniając zmieszenie wartości nieruchomości za lokalizację sieci oraz wynagrodzenie za dalsze korzystanie obliczone dla nowonabywcy. Wnioskodawczyni nie kwestionując merytorycznej zasadności opinii biegłego, bez uzasadnienia swojego stanowiska wniosła o przyznania wynagrodzenia jedynie za dalsze korzystanie z nieruchomości (k. 303). Brak uzasadnienia stanowiska wnioskodawczyni uniemożliwiła polemikę z jej stanowiskiem zdaniem Sądu pierwszej instancji.

Podkreślano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż na przeszkodzie uwzględnienia wniosku nie stały wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 25 stycznia 2011 roku, sygn. akt III Ca 1163/10 oraz zawarta pomiędzy stronami ugoda z dnia 31 grudnia 2012 roku, bowiem uzyskanie przez uczestnika A. B. wyroku nakazującego usunięcie słupa energetycznego nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu służebności przesyłu w tym samym miejscu, w którym znajduje się objęty nakazem usunięcia słup. Z kolei wskazał, że uzyskanie przez wnioskodawczynię służebności przesyłu, przebiegającej w miejscu usytuowania słupa może stanowić podstawę pozbawienia wykonalności wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach w oparciu o przepis art. 840 § 1 pkt 2) kpc. Ostatecznie wskazywał, że fakt zawarcia ugody o przeniesieniu linii energetycznej nie zabezpiecza prawa wnioskodawczyni do pozostawienia uprzedzeń energetycznych w dotychczasowym miejscu do czasu przygotowania i realizacji inwestycji przesunięcia linii energetycznej, której termin nie został ustalony i ma być wyznaczony jednostronnie przez wnioskodawczynię.

Jako podstawę prawną orzeczenia w zakresie pkt I –III wskazano normy art. 3051 kc w zw. z art. 3052 § 1 kc oraz art. 3054 kc w zw. z art. 145 § 2 i 3 kc.

Punkt IV orzeczenia uzasadniał art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 520 § 1 k.p.c. W ocenie Sądu Rejonowego to wnioskodawczyni jako zainteresowana uzyskaniem służebności przesyłu winna w całości pokryć poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Raciborzu wydatki na wynagrodzenia biegłych w kwocie 3.149,56 złotych (k. 154, 237, 323). Punkt V orzeczenia uzasadniał art. 510 § 1 kpc.

Apelację od tego wyroku wniósł uczestnik, domagając się jego zmiany i oddalenia wniosku, względnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, ewentualnie umorzenia postępowania, a także zasądzenia na rzecz uczestnika zwrotu kosztów postępowania za obie instancje.

Skarżący zarzucał naruszenie prawa materialnego w postaci art. 145 § 1, 2 i 3 kc poprzez całkowite pominięcie interesu społeczno – ekonomicznego uczestnika jako właściciela nieruchomości obciążonej, dla którego ustanowiona służebność w miejscu dotychczasowego przebiegu linii energetycznej oznacza brak możliwości zagospodarowania działki oraz zakwestionowanie obligacyjnego charakteru ugody z 31 grudnia 2012r. jako nie zabezpieczającej ciągłości dostaw prądu innym odbiorcom czasu przygotowania i realizacji inwestycji przesunięcia tej linii w nowe umówione miejsce. Podnosił nadto, iż doszło do wadliwego określenia podstawy faktycznej przez oddalenie wniosku uczestnika o dopuszczenie dowodu z uzupełniającego przesłuchania stron na okoliczność zdarzeń jakie miały miejsce już po zawarciu ugody z 31 grudnia 2012r. Zarzucał, że zgłosił zastrzeżenie a trybie art. 162 kpc odnośnie tej decyzji procesowej, podnosząc, iż ustalenia faktyczne nie są kompletne.

Wskazywał apelujący, iż doszło także do zanegowania merytorycznego znaczenia tytułu wykonawczego w postaci wyroku tutejszego Sądu z dnia 25 stycznia 2011r., wydanego w sprawie III Ca 1163/10 przez uznanie, że ten tytuł może zostać obalony w oparciu o normę art. 840 §1 pkt 2 kpc.

Zarzucał apelujący, że stanowisko Sądu Rejonowego, zgodnie z którym należy utrzymać dotychczasowy przebieg linii, bowiem jej przebudowa mogłaby zakłócić dostawy energii odbiorcom, było błędne; podkreślał gotowość udostępnienia swojej nieruchomości dla potrzeb dostaw energii, jednakże w innym miejscu posadowienia linii.

Zaznaczał, że wnioskodawca jest profesjonalnym podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą obliczoną na zysk i ewentualny koszt przebudowy linii najwyżej w niewielkim stopniu mógłby wpłynąć na zmniejszenie jego wpływów. Podkreślał, że zamierza darować nieruchomości synom, którzy chcieliby ją wykorzystać w celach zabudowy, co uniemożliwia istniejąca linia.

Ostatecznie wskazywał skarżący, że dysponuje tytułem wydanym w sprawie o sygn. III Ca 1163/10, mocą którego wnioskodawca winien usunąć słup energetyczny, a wydane w niniejszej sprawie orzeczenie nie stanowi podstawy do pozbawienia tytułu wykonalności, a to wobec braku podstaw prawnych ku temu wobec tego, że zobowiązanie nie wygasło oraz może być egzekwowane. Wskazał nadto na istnienie powagi rzeczy osądzonej wobec dwóch tytułów w tym samym przedmiocie.

Odnosnie ugody 31 grudnia 2012r. podnosił apelujący, że zobowiązywała ona obie strony do określonych świadczeń, a w przypadku braku określenia terminu ich realizacji, winno to nastąpić niezwłocznie po wezwaniu, które ze strony skarżącego miało miejsce pismem z 29 marca 2013r. Podkreślał, że koszty prac miał ponieść wnioskodawca i nie było podstaw, by uzależniał swoją aktywność od wpłacenia przez uczestnika kwoty 61000zł.

Wnioskodawca domagał się oddalenia apelacji uczestnika i obciążenia go kosztami postępowania odwoławczego.

W postępowaniu apelacyjnym przeprowadzono dowód z uzupełniającego przesłuchania stron na okoliczność faktycznych intencji stron towarzyszących zawarciu umowy z 31 grudnia 2012r. Oddalono wniosek wnioskodawcy o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka L. W. jako spóźniony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika była nieuzasadniona.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenia faktyczne w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sporu w ni niniejszej sprawie zostały poczynione prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy, stąd Sąd drugiej instancji uznał je za własne bez konieczności ponownego przytaczania, z niżej przedstawionym uzupełnieniem.

Sąd Odwoławczy w oparciu o uzupełniające przesłuchanie stron przeprowadzone w postępowaniu apelacyjnym, ograniczone do przesłuchania uczestnika, stwierdził, iż intencją stron zawierających ugodę z 31 grudnia 2012r. nie było ostateczne i stałe uregulowanie zakresu korzystania z nieruchomości uczestnika przez wnioskodawcę; faktycznie strony nawet nie rozważały zawarcia notarialnej umowy ustanowienia służebności. Ustalił ponadto, że do chwili obecnej nie usunięto z nieruchomości uczestnika słupa energetycznego oraz nie zamieniono linii napowietrznej z linią podziemną, niezmienny pozostał jej przebieg.

Zasadny był zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego, zważywszy, iż przesłuchanie stron zarządzono na wstępnym etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji, nie aktualizując jednakże mimo upływu czasu wraz z dalszymi czynnościami procesowymi, informacji o rzeczywistym stanie rzeczy na nieruchomości. Ten mankament postępowania dowodowego Sądu Rejonowego konwalidowano poprzez przeprowadzenie dowodu z uzupełniającego przesłuchania stron, jak wyżej wskazano.

Jeżeli chodzi o tytuł wydany w sprawie o sygn. III Ca 1163/10, wskazać godzi się, iż zapadł on w sprawie procesowej o wydanie. W ramach tego postępowania Sąd bada przesłanki w postaci tytułu prawnego wnioskodawcy do władania nieruchomością uczestnika, a w ramach niniejszego – uprawnieni do władania nią w określony sposób, w określonym zakresie.

Inne są przy tym okoliczności faktyczne podlegające badaniu w obu tych postępowaniach, a także stan faktyczny, w jakim zapadły orzeczenia wydane w tych sprawach, inne przesłanki podlegają ustaleniu i ocenie prawnej, także postępowania toczą się w innym trybie. Nie sposób podzielić tu stanowiska skarżącego o konieczności umorzenia postępowania z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, zwłaszcza, że przesądzono już uprzednio jej brak.

Zdaniem Sądu Odwoławczego nie ma tu konkurencji tytułów między wyrokiem zapadłym w sprawie o sygn., III Ca 1163/10, a postanowieniem wydanym w niniejszej sprawie. Inne są bowiem skutki prawne obu orzeczeń, inny stan faktyczny który kreuja oraz inne przesłanki leżały u podstaw obu podjętych rozstrzygnięć.

Zbędne wobec tego wydają się być rozważania na temat możliwości wzruszenia tytułu wykonawczego wydanego w sprawie o sygn. III Ca 1163/10 w trybie powództwa przeciwegzekucyjnego; kwestia ta ma bowiem znaczenie drugorzędne dla rozpoznania środka odwoławczego złożonego przez uczestnika.

Za nieskuteczny uznano zarzut naruszenia prawa materialnego w postaci art. 145 § 1 – 3 kc. Strony bezspornie nie zawarły umowy o ustanowienie służebności w formie aktu notarialnego, która to forma jest wymagana dla tego typu umów pod rygorem nieważności, a której umowa z 31 grudnia 2012r. nie wypełnia. Strony nawet nie miały zamiaru sfinalizować swoich ustaleń w tej formie. Przyjąć zatem wypada, iż wnioskodawca nie dysponuje zgodą ze strony uczestnika, jego zezwoleniem na stałe korzystanie z nieruchomości w określonym zakresie.

Należycie rozważył nadto Sąd Odwoławczy interesy obu zainteresowanych, jak przedstawiono to w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia; nieprawidłowości tym wnioskom nie sposób zarzucić.

Przyjąć więc wypadało, że zostały spełnione przesłanki ustanowienia służebności, wskazane w powołanej wyżej normie, co uzasadniało wydanie rozstrzygnięcia o treści takiej, jak zaskarżone. Sąd Okręgowy podzielił zatem również rozważania prawne Sądu pierwszej instancji.

Na marginesie godzi się jedynie wskazać, że umowa z dnia 31 grudnia 2012r., aczkolwiek nie mająca wpływu na zasadność roszczenia zgłoszonego w niniejszej sprawie, a to z uwagi na jej formę i treść, rodzi oznaczone skutki obligacyjne między stronami i może stanowić podstawę dla odrębnych roszczeń między nimi, które jednak pozostają poza sferą badania faktycznego i oceny prawnej Sądu w niniejszej sprawie.

Wobec tego oddalono bezzasadną apelację uczestnika na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.

Odnosnie wyrzeczenia o kosztach postępowania odwoławczego, przyjęto, iż interesy uczestników są sprzeczne, mając na uwadze przedmiot postępowania i stanowiska procesowe zainteresowanych prezentowane konsekwentnie w toku postępowania przed Sądami obu instancji.

Stąd o kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na zasadzie art. 520 § 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, zobowiązując przegrywającego uczestnika do ich zwrotu na rzecz wnioskodawcy. Na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocnika wnioskodawcy będącego radcą prawnym w wysokości 120zł obliczone zgodnie z § 7 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSR (del.) Roman Troll SSO Mirella Szpyrka SSO Lucyna Morys – Magiera